

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/84/2012
Identifikačné číslo spisu:	9007010117
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9007010117.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcov: 1/ INVESTMENT PREMIER SLOVAKIA, spol. s r.o., IČO: 35 783 656, so sídlom Zámocká č. 6619/3, 811 01 Bratislava, zast. BAJO LEGAL, s.r.o., IČO: 36 860 581, advokátskou spoločnosťou so sídlom Astrová č. 2/A, 821 01 Bratislava, 2/ NATURE CAPITAL, a.s., IČO: 26 279 924, so sídlom Pražákova č. 34, 619 00 Brno, Česká republika, zast.: JUDr. Eva Baginová, advokátka so sídlom advokátskej kancelárie Pod Brezinou č. 58, 911 01 Trenčín, proti žalovanej: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého č. 2, P.O.BOX 57, 820 12 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.01.2012 č. k. 2S 216/2007-71, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. januára 2012 č.k. 2S 216/2007-71 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. LPO-5082/2006/SI zo dňa 23.02.2007 r u š í a vec v r a c í a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Ia.

Pôvodné konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 1 písm. h) zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou odo dňa 01. januára 2013 zrušujú katastrálne úrady. Na základe nižšie citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici ako pôvodného odvolacieho správneho orgánu nastúpila z titulu zákonných zmien Správa katastra Banská Bystrica. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k

nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom jeho nového ustanovenia § 16a.

Na základe uvedeného, ak Najvyšší súd bude mať potrebu adresovať alebo osloviť v tomto rozhodnutí katastrálny úrad, bude tak konať s jeho zákonným nástupcom. Potom pod označením Katastrálny úrad v Banskej Bystrici je nutné rozumieť jeho právneho nástupcu, t.j. Správu katastra Banská Bystrica.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 345/2012 Z.z. pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na správy katastra v sídlach krajov.

Podľa § 7 ods. 8 zák. č. 345/2012 Z.z. konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb na úseku štátnej správy v pôsobnosti katastrálneho úradu začaté do 31. decembra 2012, dokončí správa katastra v sídle kraja, v ktorej územnom obvode mal katastrálny úrad sídlo.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra v sídle kraja vykonáva štátnu správu na úseku katastra v územnom obvode kraja.

2. Správa katastra Žarnovica rozhodnutím č. V - 759/2004 povolila dňa 25.08.2004 (č.l. 11) vklad zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnej veci uzatvorenej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako (záložnými veriteľmi) a M.H., bytom R., Q., ako záložcom v prospech žalobcov. Účelom tejto zmluvy bolo zabezpečenie pohľadávky vo výške 186.000,-Kč, dohodnutých úrokov a ďalšieho príslušenstva, ktoré vyplývajú pre dlžníka zo zmluvy o úvere č. 584 zo dňa 19.05.2004 podpísanej N.H. O., IČO XX XXX XXX. so spolurúčením uvedenej M.H. (výlučnej vlastníčky nižšie uvedených nehnuteľností) a žalobcami 1/ a 2/ ako veriteľmi.

Predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti v k.ú. Q. zapísané na LV č. XXX, a to

- pozemok parc. č. 1405 o výmere 503 m² - zastavané plochy a nádvoria,
- rodinný dom súp. č. 260 na pozemku parc. č. 1405 o výmere 503 m² - zastavané plochy a nádvoria a
- pozemok parc. č. 1406 o výmere 336 m² - záhrady.

3. Následne, dňa 28.09.2004, Správa katastra Žarnovica rozhodnutím č. V - 818/2004 (č.l. 14) povolila vklad vlastníckeho práva k vyššie opísaným nehnuteľnostiam na základe zmluvy č. 584 o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnej veci uzatvorenej dňa 21.05.2004 medzi žalobcom 1/ a uvedenou pani M.H., ktorá v predchádzajúci deň 20.05.2004 so žalobcom 1/ ako veriteľom uzavrela dohodu o pristúpení k záväzku, na základe ktorej sa stala dlžníkom vedľa pôvodného dlžníka pána N.H..

4. Dňa 03.08.2005 žalobca 1/ ako veriteľ a pán C. G. podali žiadosť o zápis vlastníckeho práva záznamom k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v prospech pána C. G.. Prílohou žiadosti bola Smlouva o postoupení pohľadávky uzatvorená dňa 29.07.2005 v Brne (č.l. 19) medzi žalobcami 1/ a 2/ ako postupcami a uvedeným pánom C. G., L. XXX XX A. E., nar. XX.XX.XXXX ako postupníkom. V zmysle uvedenej zmluvy pohľadávka dlžníka N.H. - O. vyplývajúca zo zmluvy o úvere spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, t.j. predovšetkým práva veriteľa na zabezpečenie pohľadávky, prešla zo žalobcov na postupníka. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k prevodu vlastníckeho práva na postupníka C. G.. Ďalšou prílohou k žiadosti bolo aj súhlasné vyhlásenie z rovnakého dňa (29.7.2005) postupcu (žalobca 2/) a postupníka, ktorým postupca vyhlasuje, že je výlučným vlastníkom vyššie uvedených nehnuteľností na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnej veci zo dňa 21.05.2004, ktorá slúži ako zabezpečovací inštitút k pohľadávkke žalobcov 1/a 2/.

5. Správa katastra Žarnovica ako prvostupňový katastrálny orgán v zmysle hore uvedených súvislostí (vklady č. V - 818/2004 z 28.09.2004 a č. V - 759/2004 z 25.08.2004 spolu s žiadosťou o záznam) vykonala dňa 30.08.2005 zápis záznamu vlastníckeho práva pod č. Z 927/05 - pol. v.z. 438/05 na LV č. XXX pre k.ú. Q. o zmene vlastníka k predmetným nehnuteľnostiam (viď bod č. 2) v prospech pána C. G..

Protest prokurátora

6. Proti hore uvedenému záznamu Správy katastra Žarnovica č. Z - 927/05 zo dňa 30.08.2005 na podnet spoludlžníčky M.H. podala Okresná prokuratúra Žiar nad Hronom protest č. Pd 2018/06 zo 06.07.2006 (č.l. 22).

7. Z odôvodnenia protestu vyplýva, že záznam listín, na základe ktorých došlo k zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedených na LV č. XXX pre k.ú. Q. na pána C. G., označila prokurátorka, že je v rozpore s ustanoveniami § 39, § 132, § 133 ods. 2 a § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 34 ods. 1 a § 35 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. a § 38 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „vyhl. č. 79/1996 Z.z.“).

8. S odkazom na čl. IV. bod 2 zmluvy o zabezpečovaní prevode práva k nehnuteľnosti a na spisový materiál zadovážený z Okresného riaditeľstva Policajného zboru ÚJKP Žiar nad Hronom prokurátorka vyslovila záver, že vzhľadom na vyhlásenie žalobcu 1/ z 12.04.2005 (vyhlásenie o trvalom charaktere prevodu) nemohlo dôjsť zmluvou o postúpení pohľadávky a súhlasným vyhlásením postupcu a postupníka aj k postúpeniu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na postupníka C. G..

9. Na uvedenom základe sú potom podľa prokurátorky zmluva o postúpení pohľadávky, ako aj súhlasné vyhlásenie z 29. júla 2005 v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Záverom prokurátorka označila záznam Správy katastra Žarnovica č. Z 927/2005 z 30.08.2005 o zápise vlastníckeho práva v prospech pána C. G. k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami a preto ho navrhla ako nezákonný zrušiť.

10. Správa katastra Žarnovica tento protest bez vybavenia odstúpila na Katastrálny úrad v Banskej Bystrici.

Ic.

Nasledujúce správne konania

A)

11. S poukazom na citovanú argumentáciu okresnej prokurátorky Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. P 24/2006 zo dňa 07.09.2006 protestu nevyhovel (č.l. 25).

12. Žalobcovia nesúhlasili s právnymi závermi Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom. Najmä namietali, že prokuratúra vychádzala z mylnej domnienky, že v tomto prípade ide o prevod vlastníckeho práva podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý správa katastra zapisuje podľa § 28 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., t.j. v rámci vkladového konania.

Na rozdiel od uvedeného názoru prokuratúry podľa žalobcov sa v danom prípade jedná o prechod vlastníctva podľa § 524 Občianskeho zákonníka, ktorý správa katastra zapisuje podľa § 34 zák. č. 162/1995 Z.z. záznamom.

13. V súvislosti s uvedeným zdôraznili, že v danom prípade ide o zmenu v osobe veriteľa ako doterajšieho vlastníka predmetných nehnuteľností a podkladom pre vykonanie záznamu je práve zmluva o postúpení pohľadávky a súhlasné vyhlásenie pôvodného a nového veriteľa o prechode práv a povinností k pohľadávke. Preto tieto právne dokumenty (zmluva o postúpení pohľadávky, súhlasné vyhlásenie pôvodného a nového veriteľa o prechode práv a povinností k pohľadávke) boli spôsobilé pre zapísanie požadovaného záznamu.

Podľa žalobcov, ak veriteľ postúpil svoju pohľadávku, postúpil s ňou i jej zabezpečenie, t.j. práva a povinnosti zo zmluvy o zabezpečení prevodom práva podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

14. Žalobcovia tiež zdôraznili, že v danom prípade sa stal prevod práva na základe zmluvy o zabezpečovaní prevode práva trvalý a bezpodmienečný, a preto na strane veriteľa vzniklo oprávnenie,

nie však povinnosť predmetné nehnuteľnosti predať. Pokiaľ veriteľ neuspokojil svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere v dosiaľ nesplatennej výške predajom nehnuteľnosti, pričom nezaplacením pohľadávka trvala, bol veriteľ oprávnený previesť svoju pohľadávku vrátane jej zabezpečenia na iného. Takýto svoj postup žalobcovia označili ako súladný so zákonom, pretože pohľadávka do času rozhodného pre správne konanie nebola uspokojená.

B)

15. Hore uvedené rozhodnutie Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici v zmysle pripojeného poučenia napadla pani M.H..

16. Rozhodnutím č. LPO-5082/2006/SI z 23.02.2007 (napadnuté rozhodnutie vo veci na č.l. 27) žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 58 ods. 1 a v súlade s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) zmenil rozhodnutie Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. P 24/2006 zo 07.09.2006 tak, že vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom č. Pd - 2018/06 zo 06.07.2006.

Ďalej vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sa nenachádza už nič, t.j. žalovaný sa procesne nevyslovil k záznamu napadnutému uvedeným protestom.

17. V nasledujúcom odôvodnení sa žalovaný najmä vyjadril tak [Najvyšší súd Slovenskej republiky cituje dotknutú relevantnú časť odôvodnenia], že

„Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky preskúmal celý spisový materiál a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa článku VI bod 2 zmluvy o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnej veci zo dňa 21.5.2004 sa dlžník a veriteľ dohodli, že pokiaľ dlžník nebude riadne a včas spláca úver, uvedený v článku 1 bod 1 tejto zmluvy, t.j. dostane sa do omeškania so splácaním než dvoch splátok, alebo so splácaním jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, nedôjde k prechodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam z veriteľa späť na dlžníka a veriteľovi nevznikne povinnosť podľa článku V bod 2. tejto zmluvy. Zo zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva sa tak stane prevod trvalý, neobmedzený a bezpodmienečný a veriteľ je oprávnený s predmetnými nehnuteľnosťami disponovať tak, že je oprávnený uspokojiť svoju vzniknutú pohľadávku v jej nesplatennej výške realizáciou predmetných nehnuteľností podľa tejto zmluvy. V danom prípade právo resp. zabezpečovací právny vzťah zanikol, a teda aj zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva zanikla. Správa katastra Žarnovica konala v rozpore so zákonom, keď zapísala zmluvu o postúpení -pohľadávky zo dňa 29.7.2005 záznamom č. Z - 927/05 dňa 30.8.2005, nakoľko zabezpečovací právny vzťah zanikol a teda ani žiadne právo nemohlo byť postúpené keď už neexistovalo.

INVESTMENT PREMIER SLOVAKIA, spol. s.r.o., svojim vyhlásením zo dňa 12.4.2005 potvrdil, že sa stáva trvalým a výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zabezpečenej zmluvou o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnej veci, zanikla týmto jeho vyhlásením uvedená zmluva o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnej veci uzatvorená dňa 21.5.2004 s dlžníčkou M.H.. “

Podľa § 31a písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (t.j. 23.02.2007) konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh,

Podľa § 42 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. v uvedenom znení na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra je spôsobilá v štátnom jazyku, českom jazyku alebo v úradne osvedčenom preklade písomne vyhotovená zmluva, verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností.

Podľa § 42 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. v uvedenom znení platí, že ak písomné vyhotovenie zmluvy, verejnej listiny alebo inej listiny obsahuje chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti, pre ktoré je nezrozumiteľné alebo neurčité, prípadne ak neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, správa katastra ho vráti vyhotoviteľovi alebo tomu, kto podal návrh na vklad, alebo vlastníkovi, alebo inej oprávnenej osobe a určí lehotu na opravu, prípadne na doplnenie.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

18. Proti tomuto rozhodnutiu žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podali pôvodne na Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu zo dňa 24.05.2007.

19. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa v konaní trvajúcom takmer 5 rokov preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby boli v súlade so zákonom.

20. Z pripojeného administratívneho spisu krajský súd zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zmenil preskúmané rozhodnutie tak, že protestu prokurátora vyhovel. Ďalej v svojom odôvodnení krajský súd citoval relevantné časti rozhodnutia žalovaného.

21. Na uvedenom základe, ako aj s aplikáciou § 132 ods. 1 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., ako aj § 38 vyhl. č. 79/1996 Z.z. potom krajský súd vyslovil meritórne závery, že v danom prípade zabezpečovaný právny vzťah zanikol, ako aj zmluva o zabezpečení záväzku prevodom práva.

22. Následne v zmysle záverov krajského súdu, hoci na jednom mieste všeobecne pripustil, že za určitých okolností to síce nie je vylúčené, v danom prípade však ani uzavretie zmluvy o postúpení práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo žalobcu 1/ na C. G. nemohlo mať za následok prechod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Bránil tomu právny stav v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko v tom čase nebol žalobca 1/ iba vlastníkom dočasný, ale bol už vlastníkom trvalým a bezpodmienečným.

Takýmto vlastníkom sa žalobca 1/ podľa odôvodnenia krajského súdu stal v súlade so zmluvou o zabezpečovacom prevode práva (článok VI. bod 2), pretože dlžník riadne a včas nesplácal záväzok z úverovej zmluvy a žalobca 1/ listom zo dňa 12.04.2005 oznámil spoludlžníčke M.H. nielen to, že k prechodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam z veriteľa späť na dlžníka nedôjde, ale aj to, že sa stáva trvalým a výlučným vlastníkom nehnuteľností.

23. Tým, podľa krajského súdu ani právo vyplývajúce zo zabezpečovacieho inštitútu nemohlo byť postúpené, nakoľko už neexistovalo. V súvislosti s uvedeným krajský súd zdôraznil, že v žiadnej zo zmlúv, ktoré medzi sebou účastníci uzavreli, nebolo dohodnuté, že by zabezpečovací prevod práva k nehnuteľnostiam slúžil na zabezpečenie len časti záväzku dlžníka a že v prípade naplnenia predpokladu vyššie uvedeného článku VI. bod 2 zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, uzavretej dňa 21.05.2004 by záväzok splatiť časť dlhu, alebo dokonca celý dlh (ako to vyplýva z prejavov vôle žalobcov), naďalej trval.

24. Podľa krajského súdu na základe takýchto právnych úkonov nebolo podľa práva možné vykonať zápis vlastníckeho práva záznamom, ako to urobila Správa katastra Žarnovica. Preto žalovaný postupoval správne, keď vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom Pd-2018-06 zo dňa 06.07.2006, na základe čoho bol na liste vlastníctva č. XXX. k. ú. Q. opäť ako vlastníkom nehnuteľností uvedený žalobca 1/, titul nadobudnutia zmluva o zabezpečovacom prevode práva č. 584, zo dňa 21.05.2004 - V 818/2004 - VZ 386/04 (č.1. 59).

III.

Odvolanie žalobcov 1/ a 2/ a stanoviská

A)

25. Vo včasnom odvolaní zo dňa 06.03.2012 (č.l. 78) podanom proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca 1/ prostredníctvom právneho zástupcu uviedol odvolací dôvod to, že napadnuté rozhodnutie v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Predovšetkým poukázal na konkrétne ustanovenia uzavretej zmluvy (viď časť II. odvolania a tam

uvedené závery o článku VI.) o zabezpečovacom prevode práva a prezentoval svoj názor, že názory prijaté krajským súdom pri ich výklade nemajú žiadnu oporu v zákone. Tieto svoje myšlienky aj následne objasnil (viď časť III. odvolania) a podporil citáciou relevantnej judikatúry (Najvyšší súd Českej republiky sp. zn. 33 Odo 188/2005 alebo nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 49/06 alebo sp. zn. III. ÚS 300/06).

27. Následne na uvedenom základe žalobca 1/ vyslovil, že je preto nesprávny záver súdu prvého stupňa ohľadom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na C. G. z dôvodov uvedených v rozsudku. Zároveň boli preto nesprávne úvahy žalovaného, keď vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom zo 06.07.2006.

28. Záverom požiadal odvolací súd, aby v zmysle § 250ja ods. 3 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a súčasne mu uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ trovy konania vo vyčíslenej výške.

B)

29. Takisto vo včasnom odvolaní zo dňa 06.03.2012 (č.l. 82) podanom právnou zástupkyňou proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca 2/ definoval odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., nakoľko prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne vyhodnotil dôkazy, nevysporiadal sa s predloženými dôkazmi ani s tvrdením žalobcu 1/ a 2/ a následkom čoho nesprávne právne posúdil vec.

30. Obdobne aj žalobca 2/ prostredníctvom svojho odvolania zrekapituloval svoje doterajšie úvahy týkajúce sa zmluvného vzťahu medzi žalobcami a dlžníkom N.H. spolu s M.H., ako aj výkladu obsahu čl. VI. zmluvy.

31. Žalobca ďalej zotrval na svojich záveroch, t.j. že v žiadnom prípade tu nedochádza k zmene obsahu záväzkového stavu, ako konštatoval súd, práva a povinnosti z tohto záväzku zmenou v osobe veriteľa sa nemenia zo zákona a meniť sa podľa žalobcu 2/ ani nemôžu.

32. Takisto žalobca 2/ vyjadril nesúhlas s právnym názorom krajského súdu, že jednostranným vyhlásením žalobcu 1/ zo dňa 12.04.2005 došlo k zániku zabezpečovacieho vzťahu z úverovej zmluvy, čo v žiadnom prípade podľa žalobcu 2/ nevyplyva z písomného vyhlásenia, a takýto účinok zmluvné strany ani nepredpokladali.

33. Záverom požiadal odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a súčasne mu uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ trovy konania vo vyčíslenej výške.

C)

34. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 10.05.2012 (č.l. 93) vyplýva, že sa stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu, podľa ktorého súd žalobu zamietol.

35. Ďalej vo svojom stanovisku sa tiež žalovaný zameril na objasňovanie jednotlivých článkov zmluvy a dopadu vyhlásenia obchodnej spoločnosti INVESTMENT PREMIER SLOVAKIA, spol. s r.o. zo dňa 12.04.2005.

36. Vo vzťahu k návrhu, ako treba procesne vyriešiť podané odvolanie, sa žalovaný nevyjadril.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s §

246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (hoci preverovanie zákonnosti rozhodnutia o spore vychádzajúce z občianskoprávných /vlastníckych/ vzťahov často vyžaduje konať v rámci úplnej jurisdikcie, tak takýto postup na základe nižšie vyslovených záverov v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. v odvolacom konaní senát, tiež vzhľadom na charakter napadnutého rozhodnutia, nepovažoval za potrebný) a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože v konaní správneho orgánu bola zistená taká rozhodovacia vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. v spojení s čl. 144 ods. 1 analogicky v spojení s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky), a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že v zmysle hore uvedeného zrušovacieho dôvodu napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie na základe nasledujúcich záverov.

38. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je rozsudok krajského súdu o nevyhovení žalobe a jej zamietnutí, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov vrátane stanoviska žalovaného a prokurátora, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

39. Na základe hore vymedzeného rámce konajúci senát Najvyššieho súdu zdôrazňuje, že jadrom sporu žalobcov so žalovaným je preskúmanie zákonnosti zápisu záznamu vlastníckeho práva č. Z 927/05 - vykonaného Správou katastra Žarnovica dňa 30.08.2005 pod pol. v.z. 438/05 na LV č. XXX pre k.ú. Q. o zmene vlastníka k predmetným nehnuteľnostiam v prospech pána C. G..

40. V súvislosti s uvedeným preto Najvyšší súd tiež musí zdôrazniť, že opísaný záznam práva k nehnuteľnosti predstavuje rozhodovací dôsledok správy katastra o vlastníckom práve (viď aj opis uvedený v bode č. 5), ktorý je v príčinnej súvislosti s rozhodnutím spomenutého orgánu č. V - 818/2004 z 28.09.2004 o povolení vkladu vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam na základe zmluvy č. 584 o zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnej veci uzatvorenej dňa 21.05.2004 (č.l. 14) v prospech žalobcu 1/, a preto z rozsahu jeho ochrany nie je možné vylúčiť nielen čl. 20, ale aj čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Hore uvedený záver podporuje aj neprehliadnuteľný úmysel zákonodarcu, ktorý prostredníctvom ustanovenia § 2 v spojení s § 70 zák. č. 162/1995 Z.z. výslovne (explicitne) vyzdvihuje hodnoverný, resp. aj záväzný informačný účel katastra, t.j. geometrických určení, súpisu a popisu nehnuteľností, zameraný predovšetkým na ochranu práv k nehnuteľnostiam.

Podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každá fyzická osoba alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

Podľa § 2 zák. č. 162/1995 Z.z. kataster slúži aj ako informačný systém, najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na daňové účely a poplatkové účely, na oceňovanie nehnuteľností, najmä pozemkov, na ochranu poľnohospodárskeho pôdneho fondu a lesného pôdneho fondu, na tvorbu a ochranu životného prostredia, na ochranu nerastného bohatstva, na ochranu národných kultúrnych pamiatok a ostatných kultúrnych pamiatok, ako aj chránených území a prírodných výtvorov a na budovanie ďalších informačných systémov o nehnuteľnostiach.

41. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä preverenia splnenia podmienok konania a riadneho okruhu účastníkov - viď nižšie vytknuté nedostatky) sa Najvyšší súd nestotožňuje s procesnými východiskami krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa článku 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa článku 20 ods. 5 ústavy iné zásahy do vlastníckeho práva možno dovoliť iba vtedy, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre bezpečnosť štátu, ochranu verejného poriadku, mravnosti alebo práv a slobôd iných. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

42. Preto v súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd súčasne zdôrazniť, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného napadnuté žalobcami, a preto odvolaciemu súdu neprislúcha takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami, ale aj účastníkmi.

Na druhej strane však musí Najvyšší súd po procesnej stránke vytknúť krajskému súdu procesné pochybenie, kedy neprihliadol počas prebiehajúceho konania k zmenám ustanovenia § 250 ods. 1 O.s.p. v zmysle zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 372p O.s.p., ktoré ukladali krajskému súdu naplniť úmysel zákonodarcu a pribrať do konania aj iné osoby ako sú žalobcovia a žalovaný správny orgán (najmä Najvyšší súd poukazuje na doručovací zoznam žalovaného na čl. 30), čo však krajský súd neučinil a tak uvedeným osobám neposkytol dostatočnú súdnu ochranu (denegationis iustitiae).

43. Ďalej je nutné uviesť, že napriek tomu, že žalobcovia svoje odvolania opreli o viacero meritórnych námietok, nemohol Najvyšší súd v zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky opomenúť v tomto prípade prieskum procesných náležitostí napadnutého rozhodnutia.

Až po prípadnom preverení ich dôvodnosti súdom vzniká žalobcom právo na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

44. Predovšetkým Najvyšší súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o prieskum rozhodnutia katastrálneho orgánu, ktoré je dôsledkom pôvodne podaného protestu prokurátora. Takto prebiehajúce konanie správneho orgánu v zmysle § 69 Správneho poriadku na základe protestu prokurátora podaného podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b) a § 26 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre je nutné v zmysle systematického výkladu Správneho poriadku označiť ako osobitné správne konanie (mimoriadne), najmä vzhľadom k jeho úprave, postaveniu orgánu dávajúcim podnet, ako aj k mimoriadnej dĺžke lehoty na zasahovanie do účinkov rozhodnutia.

Podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku platí, že ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Podľa § 69 ods. 2 Správneho poriadku platí, že ak takto správny orgán plne nevyhoví protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správnomu orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 69 ods. 3 Správneho poriadku rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania.

Podľa § 69 ods. 4 Správneho poriadku proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. prokurátor je oprávnený podať protest proti

- a) všeobecne záväznému právnomu predpisu vydanému orgánom verejnej správy, a to
1. vyhláske, výnosu a opatreniu ústredného orgánu štátnej správy, štátneho orgánu alebo inej právnickej osoby, ktorú osobitný zákon splnomocnil na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu,
 2. všeobecne záväznému nariadeniu územnej samosprávy,
 3. všeobecne záväznému právnomu predpisu orgánu miestnej štátnej správy,
- b) opatreniu,
- c) rozhodnutiu,

ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 26 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. protest proti opatreniu podáva prokurátor orgánu verejnej správy, ktorý nezákonné opatrenie vydal.

45. Práve vyššie uvedená charakteristika povahy konania o proteste prokurátora si nielen na konanie pred prvostupňovým správny orgánom vyžaduje uplatniť rozhodovaciu povinnosť (viď § 69 ods. 1 Správneho poriadku per analogium iuris), t.j. „tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu“, ale aj prostredníctvom ustanovenia § 26 ods. 6 v spojení s § 27 zák. č. 153/2001 Z.z. zákonodarca ukladá (čl. 2 ods. 2 ústavy) konajúcemu bezprostredne nadriadenému (dozerajúcemu) orgánu vykonávať rozhodovaciu činnosť spôsobom „lege artis“.

Napriek právnej charakteristike záznamu práva k nehnuteľnosti nie je možné opomenúť rozhodovacie oprávnenia správneho orgánu zakotvené zákonodarcom v § 59 Správneho poriadku a s tým ústavnú zodpovednosť v zmysle čl. 46 ods. 3 za konanie orgánu verejnej správy, čo aj potvrdzuje ustanovenie § 22 ods. 2 písm. i) zák. č. 153/2001 Z.z. o povinnosti prokurátora v podanom proteste navrhnúť spôsob procesného riešenia situácie tvrdenej nezákonnosti, t.j. záznam Správy katastra Žarnovica č. Z 927/2005 ako nezákonný zrušiť (čl. 24).

Podľa § 26 ods. 6 subsidiárne § 27 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z.z. platí, že ak orgán uvedený v odseku 3 protestu prokurátora vyhovie, nezákonné opatrenie zmení alebo zruší. Ak opatrenie zruší a vráti vec na ďalšie konanie orgánu verejnej správy, ktorý nezákonné opatrenie vydal, je tento orgán pri vydaní nového opatrenia viazaný právnym názorom vysloveným v rozhodnutí o proteste prokurátora. Orgán verejnej správy, ktorého nezákonné opatrenie bolo zmenené alebo zrušené, je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 dní od zmeny alebo zrušenia nezákonného opatrenia, obnoviť porušené práva; ak obnova porušeného práva nie je možná, je povinný urobiť v rovnakej lehote inú primeranú nápravu.

Podľa § 22 ods. 2 písm. i) zák. č. 153/2001 Z.z. protest prokurátora obsahuje návrh na zrušenie nezákonného všeobecne záväzného právneho predpisu, opatrenia alebo rozhodnutia, prípadne návrh na jeho nahradenie novým všeobecne záväzným právnym predpisom, opatrením alebo rozhodnutím, ktoré bude v súlade so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

46. Najvyšší súd v tejto súvislosti neprehliadol ani to, že v zmysle § 34 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. sa na vykonanie záznamu nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, avšak ústavný princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy) v spojení s ústavnou ochranou vlastníckeho práva podľa čl. 20 (v danom prípade nadobudnutého v zmysle bodu č. 5 jednotlivými zápismi práv k dotknutým nehnuteľnostiam) v spojení s dôrazom kladeným zákonodarcom na hodnovernosť a záväznosť údajov katastra ako verejne prístupného informačného systému (v prejednávanej veci ide o vlastnícke právo) v zmysle § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., si napriek hore uvedenému popretiu subsidiárneho pôsobenia účinkov Správneho poriadku pri zázname práv k nehnuteľnostiam nepochybne podľa Najvyššieho súdu vyžaduje vydať negatívne rozhodnutie, t.j. rozhodnutie správneho orgánu o tom, že po formálnej stránke sa preukázal opak záväznosti a hodnovernosti informácie o vlastníckom práve.

47. Na tomto mieste musí Najvyšší súd zdôrazniť, že hlavným argumentom protestu prokurátora v prejednávanej veci bolo tvrdenie, že pre nadobúdanie vlastníctva k nehnuteľnosti prevodom na zmluvnom základe predpisuje Občiansky zákonník (§ 133 ods. 2 OZ), čo však nie je možné vykonať prostredníctvom záznamu v zmysle § 34 zák. č. 162/1995 Z.z.

Žalovaný sa čiastočne stotožnil s názorom prokuratúry, keď s prihliadnutím na zánik zabezpečovacieho právneho vzťahu vyhodnotil, že správa katastra konala v rozpore so zákonom, keď zapísala zmluvu o postúpení - pohľadávky zo dňa 29.07.2005 záznamom č. Z - 927/05 dňa 30.08.2005.

Podľa § 133 ods. 2 OZ platí, že ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa

vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak. [odkaz pod čiarou na zákon č. 265/1992 Zb. a na zákon č. 266/1992 Zb.]

Podľa § 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

48. V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší zdôrazniť, že iné katastrálne konanie (§ 22 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z.), napríklad konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte, tu vzhľadom na podmienky konania v prejednávanej veci neprichádza v úvahu.

Podľa § 70 ods. 1 údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

49. Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného však vyplýva, že nekonal v medziach uložených právnym poriadkom. Napriek skutočnosti, že po vyslovení výroku o vyhovení protestu prokurátora sa od neho legitímne očakáva (čl. 1 ods. 1 veta prvá v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy), že okamžite z dôvodu zachovania právnej istoty naplní aj svoju rozhodovaciu právomoc, tak táto časť vo výroku chýbala (viď body č. 16 a 17). Tým však vytvoril situáciu, kedy vyšší správny orgán dal argumentačne za pravdu inému orgánu verejnej moci, avšak samotný údaj o vlastníckom práve, ktorého podkladom boli zmluvy súkromného práva alebo iné listiny bez charakteru verejných listín, podložený záznamom ponechal v platnosti.

Takúto procesnú situáciu však zákonodarca nemal na mysli.

50. Navyše tým, že žalovaný nevyužil svoju rozhodovaciu právomoc, vyvolal u žalobcov procesnú neistotu, že o ich právach k dotknutým nehnuteľnostiam nadobudnutých na základe zápisu vykonaného nižším katastrálnym orgánom je vyslovený celkom opačný a najmä autoritatívny právny názor. Uvedená situácia im síce neodňala práva hodnoverné a záväzne deklarované v katastri nižším správnym orgánom, ale nadobudli domnienku, že je nutné takto naznačenú nepriaznivú situáciu riešiť prostredníctvom správneho súdnictva.

Preto Najvyšší súd takúto procesnú situáciu musí hodnotiť tak, že žaloba podľa Druhej hlavy ako prostriedok súdnej ochrany bola podaná predčasne, nakoľko predmetom žaloby bolo rozhodnutie žalovaného, ktoré sa o zmene údajov samotného záznamu vo výrokovej časti nevyslovilo.

V.

51. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcov, ako aj s prihliadnutím na stanoviska žalovaného Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.), ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) neprípustné opravné prostriedky, a ani charakter predmetu rozhodnutia (vlastnícke právo) nevyvolal potrebu úplnej jurisdikcie, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

53. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešným žalobcom právo na náhradu trov tohto konania vzniklo. Takisto si obaja právni zástupcovia úspešných žalobcov si svoje právo na náhradu trov konania v zákonnej 3-dňovej lehote uplatnili.

Najvyšší súd však poukazuje na to, že úspešnosť žalobcov nie je možné hodnotiť iba podľa dosiahnutého procesného výsledku, t.j. vo formálnej rovine, ale aj ako k tomuto výsledku svojimi žalobnými bodmi, resp. odvolacími námietkami napomohli, t.j. materiálna rovina. Práve v tom, že žalobcovia brojili proti vydanému rozhodnutiu z celkom odlišných dôvodov, pre ktoré odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, Najvyšší súd vidí dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania úspešným žalobcom nepriznal.

Podľa § 250k ods. 1 posledná veta O.s.p. platí, že ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

54. Najvyšší súd v prejednáwanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava vzťahov týkajúcich sa vedenia katastrálneho operátu vychádza z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).